

Η ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ ΣΑΝΑΖΗ

Ραδιοφωνική έκπομπή δια
τὴν 2 Ἰανουαρίου 1972
ἡμέραν ΚΥΡΙΑΚΗΝ
καὶ ὥραν 20.30 - 21.00

ΑΗΓ

Τὴν ἐκπομπὴν παρουσιάζουν ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ καὶ ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ. Τραγουδοῦ ἡ ΚΑΛΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ ἔρεϊς ἀγαπητέ μου Γιάγιο ποῖό εἶναι τὸ μόνο σημεῖο ἐπαφῆς τῆς σύγχρονης Πρωτοχρονιᾶς με̄ τίς παλιές πρωτοχρονιές ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ ἔρω. οἱ κανονιές τοῦ Λυκαβητοῦ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ ἔρεϊς ὅτι τώρα τελευταῖα ἔχεις γίνει πολύ ἔξυπνος ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ φαίνεται ὅτι ἡ ἔξυπνάδα, εἶναι ἀσθένεια κολλητική.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὸ κομπλιμέντο. Πάντως αὐτό πού σέ ρώτησα τὸ πέτυχες. Τὸ μόνο σημεῖο ἐπαφῆς, τὸ μόνο κοινό σημάδι πού ἔχουν οἱ σύγχρονες πρωτοχρονιές ἀπὸ τίς παλιές εἶναι οἱ κανονιές τοῦ Λυκαβητοῦ. Αὐτές ἀναγγέλλουν τὴν ἀνατολή τοῦ ἡλίου τὴν πρώτη τοῦ ἔτους.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Μὴν ξεχνᾶς ὅτι αὐτό τὸ ἀναφέρει καὶ ὁ Σουρῆς :

Περὶ τὸ γλυνοχάραγμα τῆς προσεχοῦς Δευτέρας θά πέσουν πυροβολισμοὶ περίπου ἑνατὸν καὶ πάντες τὸ ἐπίσημο θά μάθουν τῆς ἡμέρας με' αὐτό θά εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν ἑλλων τελετῶν.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα καὶ σέ συγχαίρω πού θυμᾶσαι αὐτούςστους στίχους

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Μά ἔχουν γίνει κιὰ κλαστικοὶ αὐτοὶ οἱ στίχοι, σάν νά λέμε τὸ " Πάτερ ἡμῶν ".

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί δέν προλαβαίνανε νά σταμτήσουν οί κανονιές του Λυκαβητού καί όσοι ξυπνούσανε μ'αυτές, άκούγενα μουσική...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μουσική στήν παληά 'Αθήνα ; τί είδους μουσική ; Μή μου πης ότι υπήρχε ραδιόφωνο...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όχι βέβαια, μά στους δρόμους γύριζε μία στρατιωτική μπάντα καί έπαιζε τό περίφημο " 'Ερωδιόν " του άρχιμουσικού του Στρατού Σάϊλερ, τόν δημιουργό τής στρατιωτικής μουσικής στήν 'Ελλάδα.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί γύριζε στους δρόμους ή στρατιωτική μπάντα παίζοντας.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρωϊ πρωϊ... άπό τίς δυτώ τό πρωϊ, γύριζε στους κεντρικούς δρόμους σάν νά ήθελε νά είδοποιήση καλά τους άθηναίους ότι άρχιζε ό κεινούργιος χρόνος.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δέν ήτανε καί άσχημη ή ιδέα νά ξυπνούν οί άθηναίοι μέ μουσική τήν Πρωτοχρονιά...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γενικά όλο τό πρωϊνό τής πρώτης του έτους, περνούσε μέ μουσική, γιατί μετά τήν στρατιωτική μπάντα, άκουγότανε καί δεύτερη μπάντα...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ
~~ΕΡΩΤΗΣΗ~~ Κι 'έλλη μουσική ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τά παιδιά του 'ορφανοτροφείου Χατζηκίστα. Περνούσαν καί αυτά, σωστή παρέλασι κάνανε, μέ τήν μουσική του 'ορφανοτροφείου επί κεφαλής. Παρατατζούμ - τζούμ - τζούμ...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ασφαλώς θά παίζανε έμβατήρια... Περπατώντας τί έλλο θά μπορούσανε νά παίζουνε παρά έμβατήρια ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έτσι είναι. Καί κυρίως παίζανε τό έθνικό έμβατήριο : Μαύρη 'ναι ή νύχτα στά βουνά... στους βράχους πέφτει χιόνι καί άφοϋ περνούσανε καί τά παιδιά του 'ορφανοτροφείου, άρχίζανε οί άλλες μουσικές.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι 'άλλες μουσικές ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μήπως σταματούσανε καθόλου οί μουσικές ; Μετά τά παιδιά

του 'Ορανοτροφείου, περνούσαν οι διάφοροι πλανόδιοι μουσικοί οι οποίοι όμως δεν παίζανε τίποτε.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δέν παίζανε ; Τότε γιά ποιόν λόγο περνούσανε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Παίζανε αλλά στά σπίτια. Κάθε συντροφιά μουσικών πλανοδίων είχε σιαρώσει κι'ένα κατάλογο της γειτονιάς, μέ τους Βασίληδες και τίς Βασιλινοθλας πού γιροτάζανε. Πηγαίνανε λοιπόν, κλέζανε τό κουδοθνι και κάποιος φώναζε : Χρόνια πολλά κύρ' Βασίλη... κι'άμέσως άρχιζε τό ταρατατζούμ-τζούμ-τζούμ... Τί νά κάνη ό έορτάζων ; "Εβγαينه και έδινε τό φιλοδώρημα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κι'οί μουσικοί φεύγανε και πηγαίνανε στον "αλλο Βασίλη ή στην έλλη Βασιλινοθλα και ξαναρχίζανε τό : Ταρατατζούμ-τζούμ-τζούμ. "Ετσι δλο τό πρωινό περνούσε μέ μουσική. Πότε μουσική περαστική στον δρόμο, πότε μουσική διακοπτομένη από σπίτι σε σπίτι, από πόρτα σε πόρτα

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μιά φορά μάλιστα, συνέβη κι'ένα κωμικοτραγικό γεγονός. Στην όδόν 'Αριστοτέλους, κοντά στην όδόν 'Αθήρων, κατοικούσε ό καθηγητής του Πανεπιστημίου και γιατρός ό Βασίλης ό Πρωτόπουλος. "Ήσανε γνωστός κουβαρντάς και έδινε πάντα ένα τάλληρο στους μουζικάντες πού του λέγανε τά χρόνια πολλά. "Ετσι και την Πρωτοχρονιά του 1918, οι πλανόδιοι εύχεται πήγανε στού Πρωτόπουλου τό σπίτι και αφού κτυπήσανε τό κουδοθνι άρχιζαν να παίζουν. Τελειώνει τό κομμάτι, κανένας δέν άνοιξε την πόρτα και φωνάζουν οι μουσικοί : Χρόνια πολλά κύριε καθηγητά... Τσιμουδιά από τό σπίτι. Κανένας δέν άνοιγε, κανένας δέν απαντούσε. Ξαναρχίζουν οι μουσικοί : Ταρατατζούμ-τζούμ-τζούμ Χρόνια πολλά κύρ' Βασιλάκη... Έως ότου κάποιος γείτονας τους λέει : Γιά τόν καθηγητή παίζετε ; Προχτές τότε κηδέφανε...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τέτοιες γιάφφες δέν θα ήτανε σπάνιες, ιδίως εκείνη την έποχή πού και οι ματανομίσεις ήτανε συχνές...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ομως, ἐπὶ αὐτές τίς μουσικές ἐπιδηλώσεις εἶχαμε καί ἐπιτελέσεις φωνητικές.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φωνητικές ; Δηλαδή, καντάδες ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κάτι παρόμοιο. Τέσσερα πέντε παιδιά τῆς γιετονιάς μέ μιὰ κιθάρα ἢ ἓνα φάλτσο μαντολίνο, πηγαίνανε κι' αὐτά στά σπίτια ὅπου κατοικοῦσανε Βασίληδες καί Βασιλικούδες καί τραγουδοῦσανε ἐορταστικά τετράστιχα. Γιὰ νά πάρουνε οἱ ἀγαπητοί μας ἀκροαταί μι' ἰδέα τοῦ τί λέγανε, θά μᾶς πῆ μερικά ἐπ' αὐτά ἢ κλειώ.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Χρόνια πολλά νά ζήση τό ἀφεντικό μας
νά ζήση νά εὐτυχήση
γιὰ τό καλό μας
καί ὁ θεός νά δώση - νά κατορθώση
μέ χαρά νά περνᾷ - καί καλὰ στερνά
καλὰ στερνά.

Νά ζήση χρόνια χίλια - ὅλη ἡ φαμίλια
καί πάντα ἀγαπημένη - καί μονοιασμένη
Γλυκειά ζωή - καί βράδυ καί πρωί (δίς)

Ἡ ἔορτή σας νά πάρη -- νά βρῆ νά πάρη
αὐτόν ποῦ θ' ἀγαπήση - νά εὐτυχήση
νά κάνουνε παιδάκια - καί ἐγγονάκια
ὁ πατέρας νά περνᾷ - καί καλὰ στερνά
Καλὰ στερνά.

Νά ζήση χρόνια χίλια - ὅλη ἡ φαμίλια
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐννοεῖται ὅτι αὐτά τά τετράστιχα, ἦτανε μόνιμα καί στερεότυπα, πῶ στερεότυπα ἀπό τίς κλασσικές ἐπιδηλώσεις τῆς Λειψίας τῶν ἀρχαίων συγγραφέων.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αὐτή λοιπόν ἦτανε ἡ τρίτη κατὰ σειράν, τρίτη καί τελευταία ἐορταστική μουσική ἀπόλαυσις τῶν ἀθηναίων τό πρωί τῆς πρωτοχρονιάς.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τρίτη ναί, ἀλλά τελευταία ὅπως τήν ἐξαπατηήρισε, ὄχι.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γιατί ; Ὑπῆρχαν καί ἄλλες μουσικές ἐπιδηλώσεις ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τετάρτη κατὰ σειράν, στό πρωτοχρονιάτικο πρόγραμμα, ἦτανε οἱ προμμυδες...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Οἱ προμμυδες ; Τί ἦτανε αὐτές πάλι οἱ προμμυδες ;

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί σήμερα υπάρχουν οί πρωτοχρονιάτικες προμμυδες, μά δέν πουλιοϋνται μέ συνοδεία μουσικῆς.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ *Αρχίζω νά μπαίνω στό νόημα. Λέγοντας προμμυδες, έννοεῖς έκείνους τούς μεγάλους βολβούς μέ τά λίγα πράσινα φύλλα πού τά κρεμοϋν στήν πόρτα γιά γοϋρι τήν πρωτοχρονιά ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτές ἀκριβῶς. Δέν ξέρω ἀπό ποϋ προέρχεται αὐτό τό ἔθιμο, μά θυμᾶμαι πολύ καλά ὅτι ἀνήμερα τήν πρωτοχρονιά, κυκλοφοροϋσαν στούς δρόμους, κεντρινοϋς καί συνοικιακοϋς γαϊδουράκια φορτωμένα μέ τέτοιες προμμυδες, ένῶ δίπλω στό γαϊδουράκι κάποιος χωρικός ξεφώνιζε : Πάρτε προμμυδες γιά τό γοϋρι...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μά γιά στάσου, μοϋ μίλησε γιά μουσική ἐκδήλωσι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια. Πολλές φορές τό γαϊδουράκι αὐτό, τό συνώδευε καί ὀρχήστρα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μή μέ τρελλαίνεις. *Ορχήστρα εἶπες ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ *Ορχήστρα μενιδιάτικη ἢ Καλανδρέϊνη. Μιά πίπιζα καί ένα νταουλι παίζοντας ένα καλαματιανό.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τώρα μάλιστα. Αὐτό τό καταλαβαίνω. *Ἡ πίπιζα καί τό νταουλι ἦτανε ὁ κρᾶχτης γιά νά βγαίνει ὁ κόσμος στίς πόρτες καί ν'ἀγοράζη τίς προμμυδες.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτό ἀκριβῶς συνέβαινε. *Αποϋγανε μουσική οί γείτονες καί βγαίνανε νά δοϋνε τί περνοϋσε. Πάρτε προμμυδες γιά τό γοϋρι. Μιά δραχμή καί θᾶ 'χετε γοϋρι ένα χρόνο...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί ἀγοράζανε τίς προμμυδες οί ἀθηναῖοι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί βέβαια. Τό ξέρανε πῶς ἡ προμμυδα ἦτανε ένα πρόσχημα ἐπατείας, μά ὅλοι δίνανε τήν δραχμοϋλα τους γιά νά κρεμάσουνε στήν πόρτα τους τήν προμμύδα καί μάλιστα δίνανε εϋχές ὁ ένας στόν ἄλλον γείτονα : Καλορρίζικη ἡ προμμυδα κϋρ' Παντελή... Τώρα πού τήν κρέμασα δέν φοβᾶμαι τό κακό μάτι Παρασκευᾶ μου.

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί αὐτή ἦταν ἡ τετάρτη μουσική ἐκδήλωση τῆς Πρωτοχρονιάς.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἡ τετάρτη. Κι' ἔχομε καί πέμπτη...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Σώπαινε. Κι' ἄλλη μουσική ἐκδήλωση ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' ἄλλη. Οἱ γύφτισσες...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Στάσου Δημήτρη μου καί μπῆμα στό νόημα. Ἀπό τά περίχωρα τῆς Ἀθήνας, ὅπου ὑπῆρχαν γύφτικα τσαντήρια, ξεσηκωνόντουσαν οἱ γύφτοι μέ τά βιολιά καί τά νταούλια καί γυρίζανε στούς δρόμους ὅπου χορεύνανε οἱ γύφτισσες μέ τά γυφτόπουλα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα. Ἄλλος τρόπος εὐσχημῆς ἐπατείας. Καί γυρίζανε, γυρίζανε σέ δρόμους καί σοκάκια χορεύοντας διαριῶς μέ τά βιολιά καί τ' ἄνταούλια. Κι' ἔβγαιναν οἱ ἀθηναῖοι στά παραθύρα καί ρίχνανε πενταροδεκάρες στό πεζοδρόμιο, ἀπ' ὅπου τίς μάζευε ὁ γύφτος μέ τό πλατάκι του...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἔτσι λοιπόν ὅλη ἡ μέρα τῆς Πρωτοχρονιάς περνοῦσε μέ μουσική πανδαισία... καί εἶμαι βέβαιος ὅτι παρέλειψες νά μοῦ μιλήσης γιά τίς ρομβίες καί τίς λατέρνες πού θά ὀργώνανε κι' αὐτές τό ἀθηναϊκό ἔδαφος σκορπίζοντας μελωδίες τοῦ βέρντι : Φτερό στόν ἄνεμο καί ἀπό τήν Τόσσα : Ἡ ὥρα φεύγει, πεθαίνω ἀπελπισμένος
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλά, τό ὅτι γυρίζανε ρομβίες στούς δρόμους, αὐτό βέβαια τό φαντάζεσα, μά πῶς ξέρεις ὅτι προτιμοῦσανε αὐτά τά δύο κομμάτια ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Διότι ἔχω ἀκούσει τίς παλαιές ρομβίες μέ τό ρεπερτόριό τους.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Λοιπόν ἔπεσες ἔξω, γιατί τήν Πρωτοχρονιά καί οἱ ρομβίες ἀφήνανε τό ρεπερτόριο τῆς ὕπρας καί παίζανε ἑλληνικά μοτίβα ὅπως τήν Περβολαριά... Περβολαριά μου τό ρολόϊ σου... μέ τρέλανε καλ' τό μπόϊ σου... Παίζανε καί τήν Παπαροῦνα - ὄχι τήν Παπαροῦνα τοῦ Ἄττιν, μά μιὰ παληά, ἄλλη Παπαροῦνα : Ὅλες τίς παπαροῦνες, παπαροῦνα μου... καί πότε πότε παίζανε καί τήν ροδοπλασμένη βοσκοπούλα...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τήν ροδοπασμένη βοσκοπούλα, πού αξίζει νά τήν ξαναθυμηθοῦ-
με ἀπό τήν γλυκειά φωνή τῆς φίλης μας τῆς Κλειῶς.

ΚΛΕΩΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία Πιάνου) Μιά βοσκοπούλα ροδοπασμένη
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Εἶπαμε τόσα γιά τίς μουσικές ἀπολαύσεις τῆς Πρωτοχρονιάς στήν
παληά τήν Ἀθήνα, πού θά μοῦ ἔκανε κέφι νά θυμηθοῦμε καί τίποτε
πεζότερο.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν εἶναι καθόλου δύσκολο. Ἡ καρτοπαιξία βασίλευε ἀπ' ἄκρη σ' ἄ-
κρη σ' ὅλη τήν Ἀθήνα. Ἐπαιζαν στά σπίτια, ἔπαιζαν στά καφενεῖα
ἔπαιζαν στίς λέσχες, ἐπίσημες καί μυστικές, ἔπαιζαν στόν δρόμο

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Στόν δρόμο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα, στούς δρόμους καί μῆ σοῦ φαίνεται παράξενο. Τέλος
ἔπαιζαν καί μέσα στ' ἀμάξια ἀμόμη...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μέσα στ' ἀμάξια ; Πῶς παίζανε μέσα στ' ἀμάξια :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σοῦ φαίνεται παράξενο ; Τά μόνιππα σταθμεύανε γύρω ἀπό τήν πλα-
τεῖα Ὀμονοίας. Τέτοια ὄρα δέν εἶχανε δουλειά καί ἔβλεπες
τρεῖς τέσσερις καί πέντε ἀμαξάδες, νά μαζεύονται στό μόνιππο
ένός καί μ' ἓνα σπερματσέτο γιά φωτισμό, νά παίξουν ζάρια ἢ
πλακάκια... εὔνοια παιγνίδια δηλαδή, πού δέν χρειάζοντουσαν
ἀπλοχωριά...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καλά καί ἐπιτρεπότανε ἔτσι φανερά τό καρτοπαίγνιο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι βέβαια, μά τί νά πρωτοῦνη ἢ κωροφυλακή ; Ποιόν νά πρω-
τοσυλλάβη ; Ἄλλως τε κᾶτι γράφει καί ὁ σατυρικός τῆς παληῆς
ἐποχῆς ὁ Πολύβιος Δημητραϊόπουλος :

Παραμονή Πρωτοχρονιάς... Ὅλος ὁ κόσμος παίζει.

Οἱ Ἀθηναῖοι, κάθονται σέ πράσινο τραπέζι

καί ἄλλοι μέ τόν μπακαρᾶ καί ἄλλοι μέ κοντσίνα

γίνεται καρτοπαίγνιο ὁλόκληρη ἡ Ἀθήνα...

Μά καλύτερα νά διαβάσης ἐσὺ Γιάγγο μου, σχετικούς στίχους τοῦ
Σουρη γι' αὐτό τό ζήτημα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

(Διαβάζει)

Πρωτοχρονιά και πάλι. Αρχίζουν τὰ χαρτιά
 ἄς ξαναδοκιμάσω τῆς τύχης τὰ γραμμένα
 ἄς πάω νὰ σιοτώσω, στὸν "Α σ σ ο τή νυχτιά
 μήπως τὰ φέρει ἡ Τύχη καὶ βγάλω τὰ χαμένα.
 Πέρσου θαρρῶ στὸν Ρήγα, μοῦ φύγαν πεντακόσα
 προπέρσι στὸ δεκάρι, ἀκὶμη ἑνατὸ
 ἀντιροπέρσι πάλι στὴν φᾶντε ἄλλα τόσα
 καὶ κάθε νέο χρόνο πεντάρια δέν κρατῶ.

Μὰ τώρα θὰ κερδίσω. Γι' αὐτὸ δέν ἀμφιβάλλω
 μ' ἐπείνη τὴν φαγοῦρα ποῦ νοιώθω μέσ' τὸ χέρι,
 πιστεύω τὰ χαμένα τριπλᾶ πὼς θὰ τὰ βγάλω,
 "Αη Βασίλη, βόηθα, ἐνὸς φτωχοῦ κερμέρι.
 Βάζω κι' ἐγὼ στὸν ἄσσο καὶ ροδοκουκινίζω
 στὴν χαρτωσιᾶ τὴν τρίτη, ὁ ἄσσος βγαίνει σότος
 πόρολι τὸν πηγαίνω καὶ τὸν ξανακερδίζω
 καὶ τὸν πηγαίνω σέτε κι' ὁ ἄσσος, πάλι πρῶτος...

Μὰ δέν μοῦ λές ; Τί παιγνίδι παίζανε ; Δέν μπορῶ νὰ καταλάβω.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Πασέτα, τί ἄλλο ; Ἦτανε τὸ συνηθέστερο παιγνίδι στὶς χαρτοπαικτικὲς λέσχες, γιατί ἦτανε σύντομο καὶ πολὺ πονηρό.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Τί ἐννοεῖς λέγοντας πονηρό ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Δέν ἔχω παίξει ποτέ μου καὶ δέν ξέρω λεπτομέρειες, μὰ ὅπως ἔχω ἀκούσει ἀπὸ εἰδικούς, ἡ πασέτα εἶναι παιγνίδι στὸ ὄποιο ἡ κλοπὴ εἶναι εὐβολη... Γιὰ ἐξακολούθησε λοιπὸν νὰ δοῦμε τί ἔπαθε ὁ Δουρῆς.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

(Διαβάζει) Καλὰ ἐγὼ τὸ εἶπα πὼς θὰ κερδίσω ἐφέτος
 καὶ τὸ καλὸ ποῦ εἶναι κανένας νὰ κερδίξῃ
 νὰ κἀθεταὶ ἀπάνω σὲ καναπέ ἀνέτως
 νὰ πίνῃ σοπολάτες καὶ ποῦρα νὰ καπνίζῃ...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Τελικὰ ὁ Σουρῆς χάνει τὰ κέρδη του καὶ χάνει καὶ τὰ κεφάλαια
 ᾧ του ὄμως ὁμολογεῖ καὶ λέει :

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

(Διαβάζει)

Ἦσανε τὰ κέρδη ὄλα, πᾶνε καὶ τὰ δικά μου
 κι' ἐσιόπευα νὰ βγάλω μ' αὐτὰ ἐφημερίδια
 καὶ τώρα, πᾶν στὸν βρόντο τὰ τόσα σχέδιά μου
 καὶ μένω μὲ τοῦ κέρδους μονάχα τὴν ἐλπίδα.

Ἡ μέρα ξημερώνει, παράτες καί κανόνια
καί κόθρηποι μέσ' τούς φούρνους μυρίζουν καί καπονια
καί νά : Ὁ νέος χρόνος πρῶτ' πρῶτ' μέ βλέπει
τόν ἄσσο νά δαγκάνω, χωρίς λεφτό στήν τσέπη...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅλα αὐτά βέβαια, γινόντουσαν τήν παραμονή τῆς Πρωτοχρονιάς
ὅταν ὄλοι παίζανε, πλούσιοι καί φτωχοί. Ἀκόμη καί στά
μικρότερα φτωχόσπιτα, παίζανε ὄχι πασέτα βέβαια, μά τήν
γνωστή " ξερή μέ τήν φάντη " ἢ παίζανε τόμπολα... Ὅσο
γιά τήν Πρωτοχρονιά ἀνήμερα, τά λαϊνά σπίτια τό ρίχνανε
στό φαγοπότι καί στό γλέντι, ὅπου τό τραγοῦδι ἔναβε καί
κόρωνε. Στήν ὑγείά σου κύριε Κοσμᾶ... Παρομοίως κύρ' Ἀνέ-
στη...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τοῦ χρόνου στό σπίτι σου Ἀγγελιοῦλα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἡ Ἀγγελιοῦλα κατέβαζε αἰδημόνως τά βλέμματά της καί εὐ-
ριστοῦσε ντροπαλά : Ἀμήν κύριε Γιάννη... ἡ εὐχή σας !

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί νά σοῦ τύχη ἕνα παιδί σάν τόν Καραλάμνη... Τί λές Κα-
ραλάμνη :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄν τύχαινε αὐτός ὁ ἀποικηθεῖς Καραλάμνης νά εἶναι ἀνύπαν-
δρος, ἡ συντροφιά ἄρχιζε ἀμέσως τό τραγοῦδι :

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Ἐλα βρέ Καραλάμνη, νά σέ παντρέψωμε
νά φᾶμε καί νά πιοῦμε καί νά χορέψωμε.
Δέν τήν θέλω, θά τήν πάρης
ἄλλα λόγια λέτε βρέ παιδιά
Τί καμώματα εἶναι τούτα
μέ τό ζόρι παντρειά...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φυσικά, δέν ἦταν ἀπαραίτητο νά ὑπάρχη κάποιος Καραλάμνης
στήν συντροφιά, μά αὐτό δέν ἦταν ἐμπόδιο, γιατί τό ὄνομα
μποροῦσε εὐνοια ν' ἀλλάξῃ : Ἐλα βρέ Νικολάκη νά σέ παντρέ-
ψωμε... Ἐλα βρέ Ἀλιβιάδη, ἔλα βρά Θανασάκη καί τά λοι-
πά...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

"Ετσι ήτανε. Τό πρωτοχρονιάτικο γλέντι είχε κυρίως γιά στόχο του, νά παντρευτούν οί άνύπανδροι. Τέτοια χρονιάρα μέρα, ήτανε φυσικό νά εθχεται κανείς σέ μιá κόρη άνύπανδρη: Τοῦ χρόνου στό σπίτι σου Μελοπομένη μου... "Αλλως τε ἂν τυχόν βρισκόντουσαν τρία τέσσερα κορίτσια στήν συντροφιά, κάποιος θά τραγουδοῦσε τό σχετικό δίστιχο :

"Ολοι νά ἔχωμε καρές, αὐτό τό νέον "Ἔτος
καί ὄσες εἶναι λεύτερες, νά παντρευτουνε φέτος.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Και φυσικά τό πρωτοχρονιάτικο γλέντι ἔξακολουθοῦσε μ' αὐτό τό μοτίβο, μέ πειράγματα, μέ λογοπαίγνια καί δίστιχα. Βλέπεις τό ρεβεγιόν δέν ήτανε τότε γνωστό. Καί ἀντί νά ξενοχτοῦν οί ἄθηναῖοι σέ ἀπίθανα κέντρα, γλεντούσανε στά σπίτια τους μέ πρρισσότερη διάθεση καί πιά ~~ἀπαρτιωμένα~~ οἰκογενειακά.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Ξέρεις Γιάννη πόσα συνοικέσια εἶχανε γίνει σ' αὐτές τίς πρωτοχρονιάτικες συγκεντρώσεις ; "Ἐνα σωρός συνοικέσια. Κάποιος πού εἶχε νά παντρέψῃ τήν κόρη του, ἔλεγε σ' ἕνα φίλο του, στενό του φίλο : Μωρέ δέν ἔχεις κανένα νέο γνωστό σου κατάλληλο γιά τήν Εὐτέρπη μου ; Φέρ' τονε στό σπίτι τήν Πρωτοχρονιά μιάς καί γίνῃ τίποτε... Ποῦ ξέρεις ; "Ἐμεῖ πού δέν τό περιμένεις μπορεί κάτι νά βγῆ...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Αὐτό τό φαντάζομαι. Καί ὁ στενός οἰκογενειακός φίλος ἔφερνε τόν γνωστό του νέο στό σπίτι. Γινόντουσαν οί ἀπαραίτητες συστάσεις... ἡ δικαιολογία ὑπῆρχε πάντα : Μέ συγχωρεῖτε πού ἔφερα μαζί μου κι' ἕνα νεαρό μου φίλο, μά εἶναι ἀπό τήν Πάτρα καί γιά νά μή μείνῃ μόνος του χρονιάρα μέρα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Καλέ κἀνατε πολύ καλέ. Οἱ φίλοι τῶν φίλων μας εἶναι καί δικοί μας φίλοι. Παρέστε κύριε Μαυρίδη.. "Ἡ γυναῖκα μου, ἡ κόρη μου ἡ Εὐτέρπη... ἕνα χρυσό κορίτσι... "Ἡ γνωριμιά εἶχε γίνει...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί βγαίνανε σέ καλό αὐτά τὰ πρωτοχρονιάτικα συνοικέσια ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μιά τέτοια πρωτοχρονιάτικη γνωριμία πού ξέρω ἐγώ, εἶχε ἕνα λαμπρό ἀποτέλεσμα : Παραμονή Πρωτοχρονιάς γνωρίστηκαν στό σπίτι τοῦ πατέρα μου, ἕνας ἀξιωματικός τοῦ ναυτικοῦ καί θεατρικός συγγραφεύς, ὁ Παντελής Χόρν, μέ μιᾶ ἀθηναία κόρη τήν Εὐτέρπη Ἀποστολίδου καί παντρεύτηκαν. Ἀποτέλεσμα ; ὁ σημερινός λαμπρός ἡθοποιός μας ὁ Δημήτρης Χόρν.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ὅμως ἔχω νά σοῦ πῶ κάτι ἀγαπητέ μου Δημήτρη. Μ' ὄλο πού εἶναι σήμερα δεύτερη μέρα τῆς Πρωτοχρονιάς, ἔχομε ὑποχρέωσι νά γυρίσωμε πίσω μιᾶ ἐβδομάδα, στό Χριστούγεννα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιατί ; Δημονήσαμε τίποτε ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ὁχι, μά γιά νά ικανοποιήσωμε μερικούς μας ἀκροατάς. Δέν φαντάζεσαι πόσα τηλεφωνήματα ἔλαβα ἀπό ἀγνώστους ἀκροατάς, νά ἐπαβαλάβωμε τό Χριστουγεννιάτικο τραγούδι : Θεία βραδυά... πού τό λέει τόσο ὀμορφα ἡ Κλειώ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν μπορούμε νά χαλάσωμε τό πρωτοχρονιάτικο χατήρι τούτων ἀκροατῶν. / " Ἄς τό ἐναλλάξωμε λοιπόν. *Ἄποχαριστικὸν ἐν τῇ φερόμενῃ*
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Θεία βραδυά... Θεία βραδυά
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρεις κάτι Γιάννη ; Δέν ἔχουνε ἕδικο οἱ ἀκροαταί μας. Κι' ἐγώ τό ἄκουσα πολὺ εὐχαρίστως αὐτό τό περίφημο τραγούδι. Ἀλλά νομίζω πὼς ἡ ὥρα μας περνάει καί πρέπει νά διακόψωμε τὴν φλυαρία μας.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί νά γίνῃ ; " Ἄς τὴν διακόψωμε ἀφοῦ καί πάλι εὐχηθοῦμε στοὺς ἀκροατές μας τὰ χρόνια πολλὰ γιά τὸν καινούργιο χρόνο.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μήπως πρέπει νά τοὺς τραγουδήσωμε καί τὰ κάλαντα ; " Ἅγιος Βασίλης ἔρχεται καί δέν μᾶς καταδέχεται...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ὁχι βέβαια, πρῶτον γιατί αὐτά τὰ εἶπαν ἄλλοι ἀπὸ προχθές τό βράδυ...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί δεύτερον γιατί καί ἂν τὰ ποῦμε, δέν ὑπάρχει τρόπος νά εἰσπράξωμε κανένα φιλοδώρημα... Ὁρεβουάρ λοιπόν γιά τὴν ἐρχόμενη Κυριακή, στίς ὀκτώ καί μισή μέ τὴν καινούργια ὥρα.